

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1612/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Стаменковић, адвокат из ..., против туженог „Тигар“ АД Пирот, чији је пуномоћник Славољуб Станковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3996/21 од 09.09.2021. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3996/21 од 09.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 356/20 од 01.06.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова исплати износ од 40.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 24.000,00 динара, на име душевних болова због умањења животне активности износ од 80.000,00 динара и на име душевних болова због наружености износ од 20.000,00 динара, све укупно 164.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.06.2021. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 77.269,32 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3996/21 од 09.09.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради исплате накнаде на име нематеријалне штете поднета је 02.11.2018. године, а побијана вредност предмета спора је 164.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела правноснажне пресуде не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, односно побијана вредност спора је испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић